hoiustele soovitati pidurdada nende väljamaksude blokeerimisega, siis seisis sellele kindlalt vastu majandusminister L. Sepp põhjusel, et mitte kõigutada usaldust pankade vastu. See seisukoht osutus ka õigeks, sest paanika möödudes, hakkasid hoiused taas tõusma. Nii tõusid tähtsamate pankade hoiused novembris 0,9 milj. kr. ja detsembris 1,2 milj. kr. ulatuses. Usaldus pankade vastu oli seega säilitatud, mille tõttu ka pankade seisukord aasta lõpuks tunduvalt paranes.

Netohoiuste seis tähtsamates era- ja ühispankades ning riigi hoiukassas oli aasta lõpul 110,4 milj. kr. 119,7 milj. kr. vastu 1938. a., laenude seis aga 9,2 milj. krooni ehk 7% suurem mullusest. Väärtpabereid emiteeriti 1939. a. kogusummas 5,79 miljonit krooni. Pankadest väljavõetud hoiused on mahutatud arvatavasti mitmesugustesse tagavaradesse ja osaliselt säästetud kodus, mis osutub tavaliseks nähteks erakorralistel aegadel.

Rahanduses osutus eriliseks sündmuseks märtsi keskpaigas Eesti Panga kulla ümberhindamine vastavalt kulla tõelisele kursile, milline tehing andis erakorralist kasu 9,1 milj. kr. ja mis kasutati keskpanga tagavarakapitali suurendamiseks ning riigi eelarve kulude katteks. 6. septembril otsustas Eesti Pank sidestada eesti krooni rootsi krooniga, mis tegelikult tähendas krooni kursi väärtuse langetamist ehk selle devalveerimist ca 7% võrra. Hoolimata aga kulla ümberhindamisest vähenes Eesti Panga kattevara seis, mis on kullas ja välisrahas, aasta jooksul 6,5 milj. krooniga 51,6 milj. kr-lt 45,1 milj. kr-le. See vähenemine sündis välisraha seisu tagasimineku

Eesti kroonika 1939, lk. 55